

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Joh. Jonstoni Thaumatographia Naturalis

Jonston, Jan

Amstelodami, 1661

Caput I

urn:nbn:de:bsz:31-97032

ADMIRANDA AVIUM.

CAPUT I. DE AQUILA.

Quila primo reponitur loco: non quasi inter primas sibi locum venditet mensas (abhorret enim ab omnibus) sed quod Rex avium supremum sibi vendicet fastigium. Est autem ex genere rapacium. Pes ei dexter sinistro major est, cerebrum adeo calidum, ut in pulverem redactum, etiam cum cicuta permissum succo, maniam inducat propinatum. Non bibit, quia prædatum sanguis videtur sufficere; in ultimo tamen senio, ubi rostrum præ siccitate incurvatum, potu vitam sustentat. *Alian.* Vise sunt cubitalis magnitudinis: Visus & pullus, cujus ala expansa septem ulnarum æquatunt mensuram. Ungues viri corpulentis digitis, crura Leoninis majora. Id inter *Dresdam* & *Misenam* factum testatur *Gesnerus*. Cum incubare debet, ætidem lapidem adjungit, qui, quoniam incallescunt tantopere ac si bulliant, fervorem temperare dicitur. Exclusos pullos unguibus atreptos ad solem obvertit, pro legitimis agnitos humeris portat, firmiores in sublime delatos demittit, demissos volatu antevertit & suscipit, grandiores nido & regione exturbat. Faminatam salax est, ut decies ter in die compressa, postquam surrexerit, si mas revocet, denuo accurrat. Visus tam exacti ut supra maria extra humanum elata contuitum, pisciculos minimos natate conspiciat. Quantum ad odorem, cadavera quindecim distita milliariibus eo profequitur. Vox boatui similis est, sed pulli ob præpeditam ab humore linguam, sunt muti. Inimicitia illi cum gruibus. Hinc isti cum Taurum montem ex Cilicia transf-

transmittunt, lapillis in os sumptis vocem cohibent, & noctu transvolant. Visu, rostro, & pennis fallentibus super nubes volat, ibi solis calore vitium oculis demitur, ipsa in fervore illo in aquam se demergit, nidum petit, febre corripitur, pennas excutit, à pullis nutritur & renovatur; facilius, si passum habuerit serpentinum.

CAPUT II.

DE ACCIPITRE.

Magnitudo Accipitris à sexu & regione variatur, fœminæ majores ob remissionem caloris. *Calent. in Epist.* Còr ei magnum cuspidè obtusa ad pectus tendente. Lien adeo exiguus, ut visum propemodum effugiat. *Arist. de partib. animal. cap. 38.* Plumæ copiosiores; eas in primordio ætatis quater rejicit. Fœcunditas illi exigua. Condensat enim semen nimius calor, humor etiam ad pennas, unguis & ctura transmittitur. Libidinosus tamen est, ita ut fœmina trigesses una die requisita, redeat vocata. *Alb. l. 10. c. 8.* Cadavera fugit, & si hominis atigerit, jejunos manet, bibit, cum sanguine prædæ destituitur. Quantum ad volatum, ita se aliquando effert, ut visum effugiat; in aëre vero se resupinat, caudam, dorsum & alas expandit, quibus vice soli utitur. *Alian.* Ingenium illi mirum. Avem quam sub noctem cepit, totam sub pedibus tenet, ex oriente sole dimittit, obviam post factam nunquam prosequitur. Oculorum acie laborans, herbam Hieracium querit, hujus confricatâ succo, tangit oculos. *Alian. l. 2. de anim. c. 43.* Hominem mortuum lugere videtur, inque ejus oculos humum ingerere; imo si inhumatum offenderit, gleba injecta humare. Os tibix ejus si ad aurum admoveatur, illecebra quadam illud ad se allicit. *Alian. l. 4. c. 43.* Columbæ quamprimum vocem ejus audiverint, fugiunt; Gallinarum ova, si incubant, vitium capiunt, aviculæ, ad ejus conspectum ita perturbantur, ut ma-